

Српска оцила на виолини

Зашто су се прве и најзначајније породице градитеља виолина Амати, Страдивари и Гварнери појавиле баш у 16. веку, управо у Кремони, градићу на левој обали реке По? Одговор се крије, нећете поверовати, на обалама Дунава – у Лепенском виру и Винчи

ПРОФ. ДР БОЖИДАР МИТРОВИЋ

„Искони бје Слово и Слово бје оиџ Боја” (Пролог „Мирослављевог јеванђеља”). Нико вековима није схватао зашто је бје прво Слово. Вук Караџић је то превео као „У њочейку бјеше Ријеч”, али није унео нимало јасности као ни чланови савремене комисије Светог архијерејског синода Српске православне цркве, који тај део Јеванђеља превео: „У њочейку бјеше Лојос”.

Изворно значење може да се схвати само ако се зна да су многи појмови, па и мировозрење (поглед на свет) древних Словена, што су себе звали КолоВени, неосновано приписани или Грцима или Риму, па је тако реч КолоВени преко речи ХелВени погрешно поистовећена с

термином Грци, који су руску/српску реч *лојос* (глас Божји) у облику бустрофедона приказали као *лоГос*. Тачност овога потврђује „Закон Божји”: „И рече Бој: Да буде Свеј”. Зато је реч (па и звук) – божанска.

Звук виолине (рус. *скријка*, итал. *violino*, фр. *violon*, нем. *Violine* или *Geige*) има основ у овом божанском значењу.

Али сакрално/божанско значење виолине, пре свега, има везу са сличном технологијом погискивања и скривања изворних симбола и знања древних Словена.

Продуховљен звук

Зато није чудно што су оба кључа за дешифровање „тајне виолине” изнела два Србина. Први је виолинар који је у емисији „Квадратура круга” генијално једноставно објаснио да се она прави од женског и мушког дрвета, а ова два спаја душица (ваљкасто дрво). Тако је горња плоча (дека – прекривач) од дрвета чији назив мора да се завршава на слово „а” (женско дрво): смрека или јела, јер је то меко дрво које упија звук, а доња плоча се прави од мушког дрвета (јавор), зато што је тврдо и одбија звук да ваздух виоли/виори до пужа/волуте на врху виолине одакле се враћа обогаћен, подмлађен и оснажен.

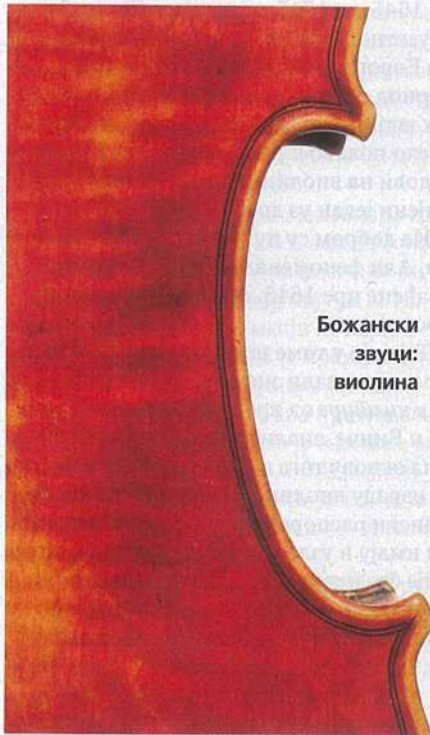
У мојим књигама „РасСија (КолоВенија) и фреска Српски чудотворци” и „КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права” већ сам растумачио да је реч *култура* настала из речи *кул* Коло, када су древни Словени помоћу схватања „Све је Коло” (јединство кретања Мајке Земље око свога чеда Сунца, природе и човека) открили да се то Коло свеВишњег кретања материјализује на пресеку дрвета у облику година (Руси и данас кажу год – година дана), и тако су одредили колико траје година дана обнове природе, захваљујући чему су могли да пређу са скитачког на седелачки облик живота.

Но, то не би било довољно да се схвати зашто су, управо, у Кремони стасали први мајстори, а виолина има такав облик.

Иако симбол духовности Запада, виолина је настала из гудачког инструмента „фидел/фидуља/нем. *Fiedel*” Јужних Словена. Сам назив је латинизован термин *iygiiiu/scripati*. Претпостављам да ће свим могућим видовима ћутања и неподштавања покушати да прикрију чињеницу да је виолина, па и виола, настала из српских *iyсала*, јер преноси знање о етици и погледу на свет наших предака.

Историја учи да је прве виолине сачинио Андреја Амати, који је живео у 16. веку у Кремони. Градић се налази на левој обали реке Воденко, која је у сред-

Иако симбол духовности Запада, виолина је настала из гудачког инструмента „фидел” Јужних Словена

Божански
звучи:
виолина

њем веку латинизована у реку *VOdincus*, да би касније била преименована у реку По. Најпознатији слависта 20. века Олег Трубачов није могао да одгонетне значење речи *Vodincus* у преко 15 језика. Река По је називана и *Padusa*, што је само латинизован српски назив Падушa, јер пада са Алпа. Ни нашем познатом научнику Милану Будимиру никако није могло да падне на памет да *Padusa* значи Падушa, иако је тражио значење у више од десет језика.

Андрејини синови Антонио и Ђироламо и син потоњег Николо подарили су виолини пријатан, чист, нежан али не јак тон; иако лепо обрађене, нису биле велике, а због већег изгиба с доње стране немају широк и звучан тон. Али тај нежни, скоро тихи и умилни звук, очувао се до наших дана.

Остала је тајна, међутим, одакле потиче њен божански звук који продуховљује.

Градитељи из Венеције

Своју књигу „КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права“ замислио сам на педесетак страница, на којима бих српским туристима који посете Москову представио три фреске у Архангелском саборном храму (Кремљ), симболу руске државности и маузолеју руских

царева. Објашњавајући ко је саградио храм у којем се налазе фреске „Агос/Св. Сава Србскиј“, „Св. књаз Лазар Србскиј“ и „Српски чудотворци“ (представљен састављач Крмчије књиге/Законоправила, Свети Сава Србски и његов отац преподобни Симеон, књаз Стефан Немања), уочио сам једну грешку. У енциклопедијама и књигама, наиме, пише да су Архангелски храм, па и Храм Успења и сам Кремљ, изградили архитекте из Италије, иако је Архангелски храм обновљен 1508. године, а Италија први пут основана 1861. године. Тако сам открио да су руски цареви позивали архитекте из Венеције, покрајина Венето.

Венеција је вековима била стожер отпора папском догматизму и централизму. Лига за Север и слободну Северну Италију, ако сте приметили, за свој симбол Коло има – знак кретања Земље око Сунца, као знак вечног васкрса природног и духовног. Папски ратови против Венеције, од 1508. до 1516. године, вођени су као Камбријски јер су Света Римска империја Максимилијана I, Папе Јулија II, Лудвига XII Фердинанда Католичког (аустријског) у месту Камбре 10. октобра 1508. утемељили Камбријску лигу, која је планирала да санкцијама, изолацијом и војнички покре Венецију и отму јој Фајенцу, Римини, Равену (Папа), Падову, Виченцу и Верону (Максимилијан), Тревизо и Фријуљу (цар аустријски) и Кремону (Лудвиг XII).

Звучи ли вам познато?

Кремона је с леве, венецијанске/венецијанске стране реке Воденко/*Vodincus*/*Падушa*/По. После скидања интердикта (Папске санкције против Венеције, од лат. *interdictum* – забрана свих црквених дела од стране епископа или целог непослушног града), Венеција, па и Кремона (итал. *Cremona*, ломб. *Cremona*, лат. *Cremona*, град у Ломбардији, итал. *Lombardia*, ломб. *Lumbardia* – древних Лонгобарда/ ДугоБрадић, како наводи Јован Деретић) морале су да се одрекну својих древних симбола и погледа на свет, због чега је рат и започет.

Мудри Кремонци, Амати, Страдивари и Гварнери, пренели су скривену, али недвосмислену поруку. Дрво јаворово за доњу плочу (деку) доносили су с Балкана, а за горњу плочу од јеле увозили су из ХелВетије/КолоВеније, која се и у средњовековном периоду првих виолинара називала Рација/РасСија или на латинском *Ruthenia*/Русија (данас Швајцарска). Оставили су јасан запис целовитости КолоВеније/Галије, коју је

Гај Јулије Цезар поделио на ЦисАлпину и на ТрансАлпину Галију.

Зато постоји фактичка и фонетска идентичност између назива ХелВетија и Рутенија/Расија/Рација/Русија и СлоВенија и Венетија/Венето!

Руси виолину називају *скријка*, јер је суштина настајања божанског звука у повлачењу/*скријању*/шкрипању *југала* (рус. смичок) преко четири струне, што кроз два S-образна отвора, који представљају два колоВрат-а (два Сунчева повратника), а ови као четири годишња доба дарују колоДар/календар – божански *илас* стварања/васкрса/обнове.

Али и реч виолина одражава принцип добијања звука виолењем/виорењем таласа добијених гуслањем – божанским спајањем мушког и женског первоначала.

Критска загонетка

У научном раду „КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права“ неспорно сам утврдио да су називи неких народа, као што су Срби и Швеђани, настали из знака КолоВрата **2** (Северног и Јужног сунчевог повратника/СунцеСтајања) који је сличан обрнутом латиничном слову „S“ у речи КолоВеди/SВеди која је погрешно ишчитана као реч СВЕди и даље Швеђани. Тако је измишљена теорија да су три Варјага, наводно Швеђанина/Норвежанина, основала државу Русију, што се рачуна извориштем њене државности.

У то време нисам имао доказ за постојање тога, тек када сам посетио Крит, којим је Венеција владала од 13. до 17. века, у Археолошком музеју сам нашао преантичке артефакте са знаком S/КолоВрата.

Божански звук виолине добија се, дакле, колом мушког и женског дрвета на којем вичан виолинар мора очувати видљиве годове (како рече један виолинар: ако би се дрвене плоче глачале савременим електричним апаратима, уништила би се природна структура дрвених година који су имали сакрално значење за древне СлоВене).

Божански звук виолине, као и Коло, остварује своју коловенску форму преко кола – женских и мушких година до пужа/КолоВрата/волуте, да би се преко древног слоВенског симбола КолоВрата у облику S на виолини добила божанска духовност и очарали слушаоци.

На виолини, као нигде другде, видимо оно што сам већ разјаснио – знак **2** није латинично S, већ знак КолоВрат. Наиме на женској плочи виолине то **2** се склад-

Тако сам открио да су руски цареви позивали архитекте из Венеције, покрајина Венето

▶ но прелива у, рекло би се, два ћирилична С исто као што на мушкој плочи постоје иста таква два ћирилична слова С. На виолини та четири С нико не примећује, осим што сви наводе да је то струк виолине (иако би било правилније рећи екватор), док на српском грбу, какав се користио и у том делу Европе, придају искључиво значење: четири азбучна слова С.

На старијим инструментима ти отвори више подсећају на српска огњила, али им је смисао растумачен, управо, на виолинама Аматија, Страдиварија и Гварнерија.

Не оспоравајући савремени смисао поруке „Само слога Србина спасава“, како се та четири С тумаче у српском грбу, објаснио сам да су и у српском грбу и на виолини та четири С означавала два солстиција (најкраћи и најдужи дан у години) и две равнодневице у годишњем кретању Мајке Земље око Сунца, најснажније енергије коју човек познаје, што је исказано и у петоку-

полном крстообразном храму Св. Марка у Венецији. Данас петокуполни крстообразни храм на Западу подразумева тзв. *Тајну руској храма*, идентичну тајни што нам је од 16. века божанским звуком причају виолине великих мајстора из Кремоне, који су тајно знање и мировозрење древних СлоВена пренели стотинама милиона слушалаца на хиљадама виолинских концерата.

Та тајна је једноставна – *хелиоцентрични систем*. Тајна васкрса природе кретањем Земље око Сунца.

Научници и даље задају питање: У чему је тајна задивљујућег звучања виолина кремонских мајстора 17–18. века: Аматија, Гварнерија и Страдиварија?

Симбол културе

Како наводи Би-Би-Си, то се објашњава најразличитијим разлозима. Двојица америчких научника (Лојд Беркли са Колумбијског универзитета и Хенри Гринсино-Мајер са Државног универзитета Тенеси) доказују да је 70 година,

од 1645. до 1715, активност Сунца била изузетно ниска, и у западним крајевима Европе се успоставио мали леднички период с врло хладним и дугим зимама и хладним летима, па је дрво у то време расло полако и равномерно, што сведоче годови на виолинама који су тесно припијени један уз други.

На добром су путу – тајна је у годовима. Али феноменалне виолине Амати урађене пре 1645. оспоравају ову претпоставку.

Тајна је у томе што су виолинари из Кремоне знали значење *јогова* за наставак *културе* од времена Лепенског вира и Винче, знали за значење КолоВрата, а на основу тога и када треба сећи дрво за израду виолине да би годови били божански распоређени јер S-образни отвори имају и узлазни и силазни знак, што није без икаквог смисла постављено и очувано је и на православном руском крсту. Крст и јесте знак Сунца/колоДара. Виолинари из Кремоне су знали и када у односу на Коло годишње обнове природе треба узимати смолу с дрвета да би се добио божански звук

Српско коло:
КУД „Коло“

Објаснио сам да су и у српском грбу и на виолини та четири С означавала два солстиција

виолине. Познати архитекта Витрувије оставио је записе када треба сећи дрво за грађевине, иако није схватио да сви капители, канелуре, фронтони проистичу из истог мировозрења древних Словена/КолоВена, а не од импресије Грка Калимаха, како је сам тврдио.

Тајна Аматија и других виолинара из Кремене својом мудрошћу, лепотом изгледа и божанским звуком виолине није привукла инквизицију, коју је 1215. установио папа Инокентија III да прогони јерес/пагане, затим је прерасла у Конгрегацију доктрине вере. Инквизиција се бесомучно борила против хелиоцентричког учења, јер је знала да је не само Ватикан, него и његов (војни) претходник, Римска империја, све што је било колоВенско/слоВенско приписао или Риму или Грчкој.

У Риму је 1600. спаљен Ђордано Бруно, а 1633. Галилео Галилеј морао је да се

Насловна страна књиге „КолоВени /СлоВени“

одрекне Коперниковог учења. А на виолини не само да је приказан колоВенски/хелиоЦентрични систем кретања Земље око Сунца, већ је приказана божанска снага и лепота Кола.

Откривање тајне сакралне симболике и конструкције виолине још један је доказ постојања древне историје Словена и како је она уништавана и потискивана. И важно је за разумевање искључиво слоВенског порекла руске државности.

Наиме, простори данашње Шведске или Шведске од давнина су били колоВенски/слоВенски, али су фонетским и језичким изменама постали неслоВенски. Тако тзв. норманска да су три Норманина основала руску државу не открива да су то били КолоВени или СлоВени. У средњовековној митологији СВЕДА/ШВЕЂАНА и данас се чува знање да им је прапостојбина била нека Винландија, што је 45. паралела културе Винче, где се сунчева енергија претварала у вино када Сунце у време летњег СунцеСтајања почиње да пада, дан да се скраћује, а Сунце одлази на југ да би новим повратком обновило природу.

Управо тај божански процес *васкрса ѝприроде* очували су на виолини виолинари из Кремене – Амати, Страдивари и Гварнери. Све је Коло, па и виолина чије *коло звука* данас оправдано представља симбол *културе*.

Скривање живота

На Земљи живи 8,7 милиона врста животиња и биљака. Запрепашћује сазнање да је 86 посто копнених и 91 процената морских још није откривено!

Најпоузданије предвиђање до сада показује да више од четири петице (80 одсто) свих живих врста на Земљи (животиња и биљака) још није откривено.

На нашој планети има 8,7 милиона врста (1,3 милион више или мање). Последња процена биолошке разноликости, заснована на новом начину прорачунавања, драматично сужава опсег „најбољих нагађања“, који је претходно износио између три и сто милиона. То значи да запањујућих 86 посто копнених и 91 процената морских врста остаје неоткривено!

Камило Мора, поморски еколог на Универзитету Хаваји, са сарадницима с Универзитета у Халифаксу (Канада), установио је доследну размеру међу различитим нивоима таксономског система класификације (ред, род, врста итд.), који омогућује да се предвиди укупан број врста. Истраживање је објављено у познатом часопису „Јавна научна библиотека“. Он сматра да сазнање о томе колико на Земљи има врста представља једно од најважнијих научних питања: „Откриће тога броја задовољава основну научну знатижељу“.

Боб Меј, зоолог на Универзитету Оксфорд, који је написао коментар, сагласан је с тим виђењем: „Сазнање колико на планети има биљака и животиња апсолутно је од суштинске важности“. И истиче практични значај: „Без тог сазнања не можемо чак ни започети да одговарамо на питања попут онога колико разноликости можемо изгубити настављајући с одржавањем појединих улога екосистема од којих зависи човечанство“.

Чак ни неограничени напори таксонома неће нам дати овај број у скороје време. За више од 250 година, откако је шведски биолог Карл Лине основао науку таксономију, препознато је и разврстано 1,2 милиона врста, што

је мање од 15 постотака из новог укупног збира Камила Море. Овим темпом, процењује Боб Меј, биће потребно 480 година да би се завршио посао уписивања свих врста.

Уместо тога, научници су покушали да на основу већ познатог броја предвиде укупан број врста. Неки не досежу знатно даље од приближних оцена. „Ова су предвиђања недоказива, а стручњаци се и предомишљају“, каже Камило Мора. Други приступи користе претпоставке које он описује као „непоуздане и лаке за обарање“.

Поступак Камила Море заснива се на анализи таксономске класификације свих 1,2 милиона пописаних врста. Систем Карла Линеа образује хијерархију налик пирамиди – што је категорија ниже. Има више врста од родова, више родова од породица, више породица него редова и све тако до самог врха царства живота. Он показује да доследно бројчано усмерење (тренд) повезује бројеве у свакој категорији, и да се то може употребити за предвиђање.

„Јединственост овога приступа огледа се у томе што га можемо потврдити“, наглашава Камило Мора. „Упоредјујући предвиђања с добро описаним скупинама, попут мамута, птица, гмизаваца и водоземаца, били смо у могућности да покажемо да можемо предвидети тачан број врста“.

Поменуто проучавање, такође, открива да су једне групе много познатије од других. Примера ради, око 72 одсто од предсказаних 29.8000 врста копнених биљака већ је документовано у односу на свега 12 посто предвиђених врста копнених животиња и седам процената копнених врста гљива.

Боб Меј је одушевљен: „Допада ми се овај приступ. Не само што је маштовит и нов, већ се број до којег долази уклапа у размере моје најбоље процене!“

Стефан Вукашин